

Gemeente Ouderkerk

Ruimtelijke onderbouwing voor het vergroten van een tuincentrum aan de Kerkweg 170b in Ouderkerk aan den IJssel

Tuincentrum Tiendhoek.

IDN NL.IMRO.0644.PO1420BU001-VG01

Status	Datum	Opmerkingen
Concept	10 mei 2012	1e concept
Ontwerp	18 december 2013	5e versie
Vaststelling	20 juni 2014	1 ^e versie

IntROview B.V.
Sterrenlaan 24
2743 LS Waddinxveen
www.introview.nl

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	3
1.1.	Aanleiding	3
1.2.	Ligging plangebied	3
1.3	Vigerend bestemmingsplan	4
1.4	Goede ruimtelijke onderbouwing	4
1.5	Leeswijzer	5
2.	Beleidskader	6
2.1	Rijksbeleid	6
2.1.1	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (2012)	6
2.1.2	AMvB Ruimte (2011)	6
2.1.3	Nota Belvédère	7
2.2	Provinciaal beleid	7
2.2.1	Visie op Zuid-Holland	7
2.2.2	Verordening Ruimte	9
2.2.3	Regioprofielen cultuurhistorie Zuid-Holland	9
2.3	Gemeentelijk beleid	9
2.3.1	Structuurvisie "Ouderkerk 2030"	9
2.3.2	Welstandsnota (2012)	11
2.4	Conclusie	11
3.	Planbeschrijving	13
3.1	Historie, bestaande situatie plangebied en omgeving	13
3.2	Ruimtelijke en functionele structuur	13
3.3	Verkeer en parkeren	15
4.	Milieu en overige aspecten	16
4.1	Milieu	16
4.1.1	Milieuzonering en Wet milieubeheer	16
4.1.2	Wegverkeerslawaaï	16
4.1.3	Bodem	17
4.1.4	Luchtkwaliteit	17
4.1.5	Externe veiligheid	17
4.2	Watertoets	18
4.3	Archeologie	21
4.4	Landschap	22
4.5	Flora- en fauna	23
5.	Beoordeling project	24
5.1	Algemeen	24
5.2	Beoordeling verzoek aan gemeentelijk beleid	24
5.3	Verklaring van geen bedenkingen	24
5.4	Toetsing provinciale beleidsregels	24
5.5	Conclusie	25
6.	Uitvoerbaarheid	26
6.1	Economische uitvoerbaarheid	26
6.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	26
6.3	Resultaten overleg ex artikel 3.1.1 Bro	26

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

In 1998 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Ouderkerk medewerking verleend aan uitplaatsing van het tuincentrum Boers aan de Dorpsstraat 9 te Ouderkerk aan den IJssel. De toenmalige eigenaar heeft deze verplaatsing naar de Kerkweg 170b in Ouderkerk uiteindelijk niet gerealiseerd. De nieuwe eigenaar heeft later de vergunde situatie in 2006 omgezet in een aangepast bouwplan. Dit plan omvatte de bouw van een grotere opstal met een oppervlakte van 60 meter bij 15 meter en een kleinere opstal met een oppervlakte van 30 meter bij 15 meter. Hiervoor is bij besluit van 11 april 2006 bouwvergunning verleend. De eigenaar heeft thans het voornemen om het tuincentrum uit te breiden door de open ruimte van 15 x 15 m tussen beide gebouwen op de bestaande vloer met elkaar te verbinden tot één gebouw.

Het plangebied maakt nu nog onderdeel uit van de eerste herziening van het vigerende bestemmingsplan "Buitengebied". Hierin zijn de gronden bestemd voor "Agrarisch gebied zonder bebouwing". Mitsdien is de gevraagde uitbreiding hiermede in strijd. Deze nota bevat de ruimtelijke onderbouwing bij de aanvraag omgevingsvergunning om, vooruitlopende op de in voorbereiding zijnde integrale herziening van het bestemmingplan, de gevraagde planontwikkeling juridisch planologisch mogelijk te maken.

Naam initiatiefnemer/
eigenaar:

J. de Boom, IJsseldijk-Noord 77, 2935 BJ Ouderkerk aan den IJssel

Locatie:

Kerkweg 170b, 2935 BJ Ouderkerk aan den IJssel

Kadastrale gegevens:

gemeente Ouderkerk aan den IJssel, sectie C, nr. 4910.

1.2 Ligging plangebied

Het tuincentrum ligt aan de rand van de woonkern in de zone van de Kerkweg en Tiendweg West. Ten noorden hiervan ligt de gerealiseerde woonwijk Geer en Zijde. Het tuincentrum sluit direct aan op het bebouwde gebied. De Kerkweg zelf ontleent zijn naam aan de kerk, die werd gesticht ter plaatse van de aansluiting van de landweg op de dijk. Later ontwikkelde zich ook een lintbebouwing langs deze Kerkweg. Dit lint is nog steeds een karaktervol structurelement. Tegenover de planlocatie stond vroeger agrarische bebouwing. Na een partiële herziening van het bestemmingsplan is het mogelijk geworden hier inmiddels vier vrijstaande woningen te realiseren, waarvan er één is gebouwd. De planlocatie is weergegeven in figuur 1.

Figuur 1: De planlocatie ligt ten zuid/oosten van het bestemmingsplan Kern Ouderkerk aan den IJssel.

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Voor het plangebied geldt het volgende bestemmingsplan:

Bestemmingsplan	Raadsbesluit	Gedeputeerde Staten	Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
1 ^e herziening bestemmingsplan "Buitengebied"	28 februari 1991		

Voor het oprichten van een Tuincentrum is in 2006 medewerking verleend na het doorlopen van een artikel 19 WRO procedure (oud), omdat deze planontwikkeling in strijd was met het bestemmingsplan "Buitengebied", waarin het perceel is bestemd voor 'Agrarisch gebied zonder bebouwing'. Momenteel is een herziening van het bestemmingsplan in voorbereiding (bestemmingsplan "Buitengebied Ouderkerk ad IJssel 2013") waarin de planlocatie de bestemming 'Bedrijf' heeft. Binnen deze bestemming is een tuincentrum en de bestaande bedrijfswoning met bijbehorende voorzieningen toegestaan (zie figuur 2). Het ontwerpbestemmingsplan ligt vanaf 14 november 2013 gedurende zes weken ter inzage. In dit bestemmingsplan krijgt het perceel de bestemming 'Bedrijf'.

Figuur 2: Uitsnede ontwerpbestemmingsplan Buitengebied Ouderkerk ad IJssel 2013.

1.4 Goede ruimtelijke onderbouwing

Om medewerking te kunnen verlenen aan het verzoek voor het oprichten van het bouwplan moet een planologische procedure worden doorlopen. Met ingang van 1 oktober 2010 geldt hiervoor de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (afgekort Wabo). Deze wet geeft de mogelijkheid om bij omgevingsvergunning af te wijken van een bestemmingsplan.

De aanvraag omgevingsvergunning dient te worden voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing als genoemd in artikel 2.12, lid 1 van de Wabo. Hierin moet worden aangetoond dat het initiatief niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. De ruimtelijke onderbouwing dient te voldoen aan een aantal eisen, zoals deze zijn beschreven in het Besluit ruimtelijke ordening¹.

In de voorliggende notitie wordt aangegeven wat de invloed is van het onderhavige plan op haar omgeving. Daarnaast wordt ook ingegaan op de relevante milieuaspecten, de uitvoerbaarheid en de juridisch- planologische consequenties. Op deze wijze wordt voldaan aan het bepaalde in het Besluit ruimtelijke ordening en wordt de haalbaarheid van onderhavige planontwikkeling aangetoond.

¹ Op grond van artikel 5.20 van het Besluit omgevingsrecht zijn de artikelen 3.1.2, 3.1.6 en 3.3.1, eerste lid van het Besluit ruimtelijke ordening van toepassing voor wat betreft de inhoud van de ruimtelijke onderbouwing.

1.5 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt het beleidskader uiteengezet. Hierin wordt het voor het vergroten van het tuincentrum relevante rijks-, provinciaal en gemeentelijke beleid beschreven. Hoofdstuk 3 beschrijft de huidige situatie en geeft een planbeschrijving van de nieuwe toestand. Het vierde hoofdstuk omvat de omgevingsaspecten, waaronder milieu, de watertoets, archeologie, flora- en fauna. Hoofdstuk 5 gaat in op de beoordeling van het verzoek om hieraan medewerking te verlenen. In hoofdstuk 6 worden de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid, alsmede de resultaten van het vooroverleg als bedoeld in artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening beschreven.

Luchtfoto omgeving plangebied (bron Google Earth)

2. Beleidskader

2.1 Rijksbeleid

2.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (2012)

Op 22 november 2011 heeft de Tweede Kamer de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) met bijbehorende stukken aangenomen. De Minister van Infrastructuur en Ruimte heeft op 13 maart 2012 het vaststellingsbesluit zoals bedoeld in de Wet ruimtelijke ordening (Wro) van de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) ondertekend. Daarmee is het nieuwe ruimtelijke en mobiliteitsbeleid zoals uiteengezet in de SVIR van kracht geworden.

De structuurvisie bevat een concrete, bondige actualisatie van het mobiliteit- en ruimtelijke orderingsbeleid. Dit nieuwe beleid vervangt de Nota Mobiliteit, de Nota Ruimte en de structuurvisie Randstad 2040. De structuurvisie heeft betrekking op:

- rijksverantwoordelijkheden voor basismatregelen op het gebied van milieu, leefomgeving, water)veiligheid en het beschermen van unieke ruimtelijke waarden;
- rijksbelangen met betrekking tot (inter)nationale hoofdnetten voor mobiliteit en energie;
- rijksbeleid voor ruimtelijke voorwaarden die bijdragen aan versterking van de economische structuur.

Bij deze aanpak hanteert het Rijk een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid. Zo laat het Rijk de verantwoordelijkheid voor de afstemming tussen verstedelijking en groene ruimte op regionale schaal over aan provincies. Daarmee wordt bijvoorbeeld het aantal regimes in het landschaps- en natuurdomein fors ingeperkt. Daarnaast wordt (boven)lokale afstemming en uitvoering van verstedelijking overgelaten aan (samenwerkende) gemeenten binnen provinciale kaders. Alleen in de stedelijke regio's rond de mainports (Amsterdam c.a. en Rotterdam c.a.) zal het Rijk afspraken maken met decentrale overheden over de programmering van verstedelijking. Overige sturing op verstedelijking zoals afspraken over percentages voor binnenstedelijk bouwen, Rijksbufferzones en doelstellingen voor herstructurering laat het Rijk los. Om zorgvuldig ruimtegebruik te bevorderen neemt het Rijk enkel nog een 'ladder' voor duurzame verstedelijking op (gebaseerd op de 'SER-ladder'). Hierdoor neemt de bestuurlijke drukte af en ontstaat er ruimte voor regionaal maatwerk.

2.1.2 AMvB Ruimte (2011)

De inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (afgekort Wro) op 1 juli 2008 heeft gevolgen voor de doorwerking van het nationale ruimtelijke beleid. Totdat de Wro in werking was getreden werd het geldende rijksbeleid vastgelegd in Planologische Kernbeslissingen (PKB's). Sinds 1 juli 2008 zijn deze documenten alleen nog bindend voor het Rijk en niet meer voor andere overheden. Het Rijk kiest ervoor om het deel van het ruimtelijk beleid dat bedoeld is bindend te zijn voor andere overheden, ook onder de Wro te borgen. De Wro geeft daarvoor het Rijk de beschikking over het instrument Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB).

De AMvB is het inhoudelijke beleidskader van de rijksoverheid waaraan bestemmingsplannen van gemeenten moeten voldoen. Dat betekent dat de AMvB regels geeft over bestemmingen en het gebruik van gronden en zich primair richt tot de gemeente. Daarnaast kan de AMvB aan de gemeente opdragen om in de toelichting bij een bestemmingsplan bepaalde zaken uitdrukkelijk te motiveren. Deze algemene regels bewerkstelligen dat nationale ruimtelijke belangen doorwerken tot op lokaal niveau. Inhoudelijk kan het daarbij gaan om nationale belangen die samenhangen met het beschermen van ruimtelijke functies zoals natuur in de ecologische hoofdstructuur (EHS) of met het vrijwaren van functies, bijvoorbeeld kapitaalintensieve functies in gebieden waar rivierverruiming noodzakelijk is.

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (afgekort Barro) bevat een beperkt aantal beslissingen van wezenlijk belang (13 nationale belangen) uit de nieuwe Structuurvisie. Voor deze belangen is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken. Buiten deze 13 belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening en de hierbij behorende ministeriële regeling zijn op 30 december 2011 in werking getreden.

Conclusie

Het planinitiatief voldoet aan het geschetste rijksbeleid en de AMvB. Er is geen strijdigheid met de rijksbelangen.

2.1.3 Nota Belvédère

De Nota Belvédère is een interdepartementale nota van de ministeries OCW, LNV, VROM en V&W uit 1999 en heeft als doel de cultuurhistorische identiteit van Nederland sterker richtinggevend te maken bij de inrichting van de ruimte. Het Belvédèrebeleid hanteert daarbij een ontwikkelingsgerichte beleidsstrategie: 'behoud door ontwikkeling'. Deze strategie is toepasbaar bij alle ruimtelijke ontwikkelingen in Nederland; zowel in het stedelijke en landelijke gebied als bij infrastructuur- en wateropgaven. Cultuurhistorisch erfgoed kan gebaat zijn bij ruimtelijke ontwikkelingen. Deze vormen een nieuwe ruimtelijke drager, voorzien in een nieuwe functie, of geven een economische impuls voor behoud van het erfgoed. De nota Belvédère is bedoeld om beleidsmaker, marktpartijen, cultuurhistorische en ruimtelijke beroepsgroepen op nieuwe gedachten te brengen. Geen wet, geen regelgeving, maar wel een bron van inspiratie voor provinciaal en lokaal beleid, voor concrete ontwerp-opgaven en ruimtelijke plannen.

Ouderkerk ligt in de Belvédèregebieden "Lopikerwaard en Krimpenerwaard". Beide waarden worden begrensd door de Hollandsche IJssel en de Lek. De Krimpenerwaard ligt ten westen van de Vlist. De bodem bestaat voornamelijk uit veen. De waarden vormen het grootste aaneengesloten veenweidegebied van Nederland. De karakteristieke lange en smalle kavels van dit slagenlandschap zijn typerend voor de cope-ontwikkelingen van het veen. De wat hoger gelegen, stevigere grond langs de Hollandsche IJssel diende als uitgangspunt voor de lange kavels en het rationele slotenstelsel, dat loodrecht op de rivier lag en het veenmoeras ontwaterde. De rivierdijken, de Vlist en de later gegraven wateringen dienden als basis voor de ontginning. Op de kop van de kavels werden boerderijen gebouwd, meestal op huisterpen. Zij vormen met elkaar zeer karakteristieke lange bebouwingslinten. Andere fysieke dragers vormen het rivierbedijkingslandschap met de rivierdijken en de karakteristieke lintbebouwing. De laatste fysieke drager wordt door de beschermde stadsgezichten van Gouda, Vlist en Schoonhoven gevormd.

In de toekomst is een betere inbreng van de cultuurhistorische waarden (onder andere het verkavelingspatroon, het slotenstelsel en de visuele openheid) bij landinrichting en natuurontwikkeling noodzakelijk om de waarden in stand te houden.

Conclusie

Het cultuurhistorische waardevolle bebouwingslint aan de Kerkweg wordt niet onevenredig aangetast, omdat alleen sprake is van een geringe uitbreiding van de bebouwing van 15 x 15 meter tussen de twee bestaande bedrijfsgebouwen, temeer daar de tussenliggende ruimte al in gebruik is voor het tuincentrum en het doorzicht al wordt beperkt door de aanwezigheid van een circa twee meter hoge erfafscheiding aan de achterzijde.

2.2 Provinciaal beleid

2.2.1 Visie op Zuid-Holland

Op grond van de Wet ruimtelijke ordening hebben Provinciale Staten van Zuid-Holland voor de hele provincie op 2 juli 2010 een integrale Structuurvisie, genaamd Visie op Zuid-Holland, vastgesteld². Deze is in de plaats gekomen van de bestaande streekplannen. Voor dit plangebied is dat het streekplan Zuid-Holland Oost en de partiële streekplanherziening Zuid-Holland Oost - Krimpenerwaard. In deze visie beschrijft de provincie haar doelstellingen en geeft zij haar kijk op de ruimtelijke ontwikkeling tot 2040.

In de Structuurvisie 'Visie op Zuid-Holland' staat hoe de provincie samen met haar partners wil omgaan met de beschikbare ruimte. Met de Structuurvisie werkt de provincie aan een vitaal Zuid-Holland, met meer samenhang en verbinding tussen stad en land. Hierdoor is in Zuid-

² Op 29 februari 2012 hebben Provinciale Staten de Structuurvisie geactualiseerd. Voor het plangebied heeft dit geen invloed.

Holland goed wonen, werken en recreëren voor iedereen binnen handbereik. De provincie onderscheidt vijf hoofdpogingen:

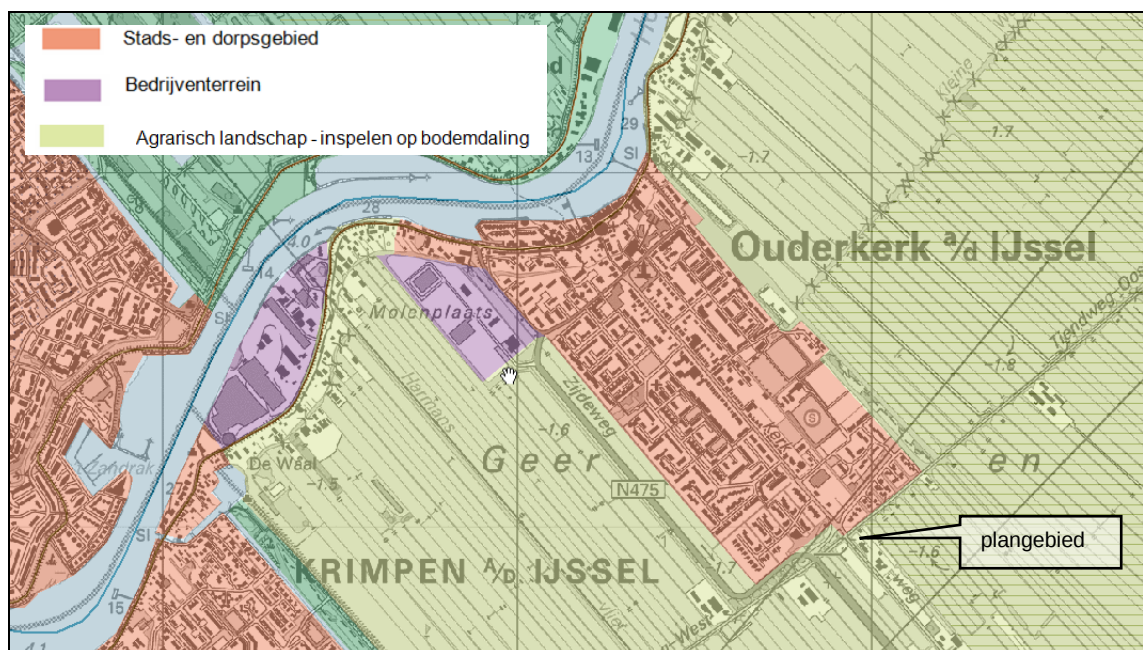
- aantrekkelijk en concurrerend internationaal profiel;
- duurzame en klimaatbestendige deltaprovincie;
- divers en samenhangend stedelijk netwerk;
- vitaal, divers en aantrekkelijk landschap;
- stad en land verbonden.

Naast het bieden van ruimte aan en het ordenen van functies richt de visie 2020 zich nadrukkelijk ook op het beschermen en ontwikkelen van ruimtelijke kwaliteiten. Functie en kwaliteit staan niet los van elkaar.

De provincie kiest ervoor om verstedelijking zoveel mogelijk in bestaand bebouwd gebied te concentreren. Hiermee wordt de kwaliteit van het bebouwde gebied behouden en versterkt. Op de kaart zijn het stedelijk netwerk en alle daarbuiten gelegen kernen in Zuid-Holland omgeven door bebouwingscontouren. Deze geven de grens van de bebouwingsmogelijkheden voor wonen en werken weer. De bebouwingscontouren zijn strak getrokken om het bestaand stedelijk gebied en de kernen, rekening houdend met plannen waar de provincie al mee heeft ingestemd. De planlocatie ligt hierbuiten.

Ook de instrumenten die de provincie inzet, komen in de Structuurvisie aan de orde. De provincie ordent op kaarten, ontwikkelt programma's en projecten, agendeert zaken en laat onderzoek uitvoeren. Zij stuurt op hoofdlijnen door kaders te stellen en het lokale bestuur ruimte te geven bij de ruimtelijke inrichting. Deze aanpak sluit aan bij de nieuwe stijl van besturen: 'Lokaal wat kan, provinciaal wat moet.'

De functiekaart geeft de gewenste en mogelijke ruimtelijke functies weer die in de structuurvisie zijn geordend, begrensd en vastgelegd als ruimtelijke beleid tot 2020. Op de functiekaart van de Structuurvisie is het plangebied aangeduid als 'agrarisch landschap – inspelen op bodemdaling' (figuur 3). Naast het landelijk gebied in de stedelijke invloedssfeer met landschappelijke, cultuurhistorische en recreatieve waarden komen hier ook bebouwingslinten voor. Het plangebied met omgeving is van het laatstgenoemde een voorbeeld.

Figuur 3: Uitsnede functiekaart.

Conclusie

De planontwikkeling is in overeenstemming met de uitgangspunten van de provinciale structuurvisie, omdat de landschappelijke, cultuurhistorische en recreatieve waarden van het bebouwingslint niet onevenredig worden aangetast.

2.2.2 Verordening Ruimte

Op grond van artikel 3, lid 1 van de Verordening Ruimte dienen ruimtelijke plannen voor gronden buiten de bebouwingscontouren nieuwvestiging van stedelijke functies uit te sluiten. Uitgangspunt is dat nieuwe (bedrijfs-)bebouwing binnen de bebouwingscontour dient plaats te vinden. In afwijking hiervan en in aanvulling op het bepaalde in lid 1 dienen ruimtelijke plannen die betrekking hebben op bestaande stedelijke functies in het gebied buiten de bebouwingscontouren bepalingen bevatten die voorzien dat bestaande niet-agrarische bedrijven eenmalig mogen worden uitgebreid met ten hoogste 10% van de inhoud van de bedrijfsbebouwing. Nieuwe bedrijfswoningen worden uitgesloten. De inhoud van de bebouwing neemt met 9,6% toe (zijnde 865 m³ van totaal 8.985 m³).

Conclusie

Het plangebied ligt buiten de bebouwingscontour, zoals opgenomen in kaart 1 van de Verordening Ruimte. Sprake is van een bestaand bedrijf, waarin een kleine uitbreiding van het tuincentrum mogelijk wordt gemaakt door de open ruimte van 15 x 15 m tussen de twee bestaande bedrijfsgebouwen met elkaar te verbinden tot één gebouw. De maximum toegestane uitbreiding van 10% van de inhoud wordt niet overschreden. Mitsdien is de aanvraag omgevingsvergunning niet strijdig met het provinciaal belang.

2.2.3 Regioprofielen cultuurhistorie Zuid-Holland

Om cultuurhistorische waarden binnen de provincie te behouden of in te passen bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen heeft de provincie als uitwerking van de provinciale Structuurvisie zogenoemde Regioprofielen Cultuurhistorie opgesteld. De regioprofielen zijn een aanscherping van het bestaande beleid voor cultuurhistorie en ruimtelijke planvorming. Ze bevatten, naast gebiedsspecifieke richtlijnen, ook een korte beschrijving van cultuurhistorische kenmerken, waarden en ontstaansgeschiedenis per gebied. De provincie verwacht dat in ruimtelijke plannen rekening wordt gehouden met wat is opgenomen in de regioprofielen. De planlocatie maakt onderdeel uit van het regioprofiel Krimpenerwaard (topgebied 10). In dit door Gedeputeerde Staten op 20 april 2010 vastgestelde regioprofiel is het veenweidegebied aangewezen als waardevol. De Kerkweg is hier aangeduid als polderkade. Het plangebied is verder niet specifiek beschreven.

Conclusie

De bestaande kavelstructuur van het polderlint wordt niet aangetast, omdat alleen sprake is van het oprichten van nieuwbouw tussen de bestaande gebouwen van het tuincentrum, waarvan de bouwhoogte lager wordt dan de bestaande bebouwing. Bovendien is het onbebouwde deel al volledig in gebruik door het tuincentrum. Deze ontwikkeling veroorzaakt dan ook geen negatieve effecten ten opzichte van de uitgangspunten van het regioprofiel.

2.3 Gemeentelijk beleid

In dit hoofdstuk wordt aandacht besteed aan de structuurvisie. In deze visie worden de door de gemeente gewenste ontwikkelingen voor de komende jaren vastgelegd. De beleidsuitgangspunten hiervan zullen ondermeer worden vertaald in de komende herzieningen van bestemmingsplannen voor het gemeentelijke grondgebied. Hierna wordt ingegaan op het welstandsbeleid.

2.3.1 Structuurvisie "Ouderkerk 2030"

De gemeenteraad van Ouderkerk heeft op 25 oktober 2012 de structuurvisie "Ouderkerk 2030" vastgesteld. De structuurvisie speelt in op visies van onder meer rijk, provincie, Hoogheemraadschap, Zuid-Hollands landschap en de K5-gemeenten. Alle instanties streven naar behoud en versterking van de unieke kwaliteiten van Ouderkerk. De 'Dorpsvisie Ouderkerk aan den IJssel en Lageweg' (2007) en de dorpsvisie "Gouderak" vormen het fundament voor deze visie.

Doelen

De gemeente streeft de volgende zeven doelen na:

1. de structuurvisie investeert in een plezierige leefomgeving (veilig, schoon, groen en duurzaam). Naast het behouden en realiseren van voorzieningen in de dorpen is er dan ook veel aandacht voor de kwaliteit van de leefomgeving;

2. de lokale economie is belangrijk voor de leefbaarheid, waarbij agrarische ondernemingen mede bijdragen aan het in stand houden en ontwikkelen van hoge natuurlijke en landschappelijke waarden (agrarisch natuurbeheer). Het streven is gericht op het vinden van de balans tussen schaalvergroting ten behoeve van de levensvatbaarheid op de Europese markt en een aantrekkelijk landschap;
3. de primair verzorgende detailhandel is in Ouderkerk a/d IJssel en Gouderak geconcentreerd. Perifere detailhandel wordt alleen in specifieke situaties en voor geschikte locaties toegestaan. Daarnaast is situering en aanbod van sportaccommodaties en -voorzieningen van belang. Sport levert een belangrijke bijdrage aan het gemeenschapsgevoel. Het overige voorzieningenniveau (zorg, onderwijs, sociaalcultureel) wordt afgestemd op demografische ontwikkelingen. Gebouwen met openbare functies hebben een belangrijke ontmoetingsfunctie en dragen bij aan de leefbaarheid;
4. de structuurvisie streeft naar een evenwichtig opgebouwd woningaanbod (behouden en versterken woonkwaliteiten, bevorderen doorstroming, bieden van kansen aan jongeren en ouderen, het voldoende kwalitatief, betaalbaar bouwen, het bieden van kwalitatief hoogwaardige woonmilieus, evenwichtige verdeling van huur- en koopwoningen);
5. de zorgvraag wordt opgepakt bij de noodzakelijke vernieuwing en uitbreiding van ouderenhuisvesting en door levensloopbestendig bouwen;
6. Ouderkerk is voor een groot deel van de werkgelegenheid, zorg, onderwijs en culturele activiteiten aangewezen op omliggende stedelijke gebieden en dorpen. Dit leidt tot een grote mate van (verkeers)-mobiliteit. Omgekeerd leiden de eigen kwaliteiten en functies ook tot een relatief hoge verkeersbelasting. Deze mobiliteit wordt niet tegengegaan, maar er wordt richting gegeven aan de vorm van mobiliteit en verkeersveiligheid (aanleg fiets- en voetpaden, optimalisering collectief vervoer);
7. dag- en verblijfsrecreatieve mogelijkheden worden geoptimaliseerd. Er is sprake van een stimulerend beleid, door het scheppen van ruimtelijke mogelijkheden in combinatie met functionele voorwaarden. Vanuit dit oogpunt is het recreatief medegebruik van het landschap een harde randvoorwaarde. Er wordt gestreefd naar samenwerking met andere gemeenten in de Krimpenerwaard om complementaire recreatief-toeristische producten te ontwikkelen.

Bedrijven

Niet agrarische bedrijvigheid is voor de economische vitaliteit van een landelijk gebied als Ouderkerk essentieel. Ouderkerk wil een uitstekende ambiance bieden voor individueel ondernemerschap en kan daarmee de basis leggen voor een sterke regionale economie. In de structuurvisie zijn onder andere de volgende speerpunten van beleid geformuleerd (citaat):

1. 4. kleine (tot 2.500 m²) en middelgrote bedrijven (tot 5.000 m²) met een sterke binding aan of Ouderkerk of de onmiddellijke regio moeten – indien mogelijk - wel in de gemeente worden gefaciliteerd; 5. het stimuleren van individueel ondernemerschap door bedrijvigheid aan huis (woon-werkcombinaties) toe te staan, dan wel door ontwikkeling van bedrijfsverzamelgebouwen; 6.

Bij uitwerking van individuele bedrijfsvestigingen/ stimulerende ondernemerschap is nog vermeld dat deze verspreid over het landelijk gebied voorkomen. Deze bedrijven vormen geen knelpunten en hebben een duurzaam karakter. In dit voorkeursmodel is de vestiging van het tuincentrum niet specifiek benoemd.

Uitwerking perifere detailhandel

Een aantal typen winkels en branches mag zich vanouds om verschillende redenen buiten reguliere winkelcentra vestigen. Een tuincentrum is hiervan een voorbeeld. Het streven naar efficiënt ruimtegebruik maakt vestiging van tuincentra op één van de bedrijventerreinen in Ouderkerk niet wenselijk.

Conclusie

De vestiging van onderhavig tuincentrum is eerder planologisch mogelijk gemaakt na het doorlopen van een artikel 19 WRO procedure (oud). Door het ontbreken van een overkapping

tussen de twee bedrijfspanden wordt het tuincentrum geremd in zijn groei, waardoor de marktpositie onder druk kan komen te staan. De gevraagde uitbreiding zal leiden tot:

- mogelijkheid tot uitbreiden van het assortiment: groei wordt op dit moment beperkt door ruimtegebrek;
- verbetering van de routing: een aaneengesloten overdekte verkooppriimte zal de sfeer in de winkel en de winkelbeleving van de klant verbeteren en de verkoop bevorderen;
- efficiëntere inzet medewerkers, wat een kostenbesparend en serviceverhogend effect zal hebben.

Gelet hierop kan worden geconcludeerd dat er een bedrijfseconomische noodzaak bestaat de beoogde uitbreiding uit te voeren. De uitbreiding van het tuincentrum levert voorts een bijdrage aan het versterken van individueel ondernemerschap en daarmee een bijdrage aan het versterken van de lokale en regionale economie. De gevraagde uitbreiding is in overeenstemming met de uitgangspunten van de structuurvisie.

2.3.2 Welstandsnota (2012)

Op 20 september 2012 heeft de gemeenteraad de welstandsnota vastgesteld. De welstandsnota is opgesteld vanuit de idee dat welstandsbeleid onderdeel moet zijn van een integraal gebiedskwaliteitsbeleid. De gemeente wil ervoor zorgen dat nieuwe gebouwen en bouwwerken passen bij de karakteristiek en kwaliteit van een gebied. De gemeente Ouderkerk onderscheidt drie niveaus van welstandstoezicht (algemene criteria):

- BASIS niveau van welstand;
- PLUS niveau van welstand;
- BIJZONDER niveau van welstand.

De niveaus van welstand geven een indicatie voor de mate van ontwerpvrijheid. De niveaus van welstand bepalen in hoofdlijnen de mate van gedetailleerdheid van de gebiedsgerichte criteria. Naast de algemene criteria, welke een gebouw op zich beoordelen, bestaan er criteria die eisen stellen aan bouwwerken in relatie tot de omgeving van dat bouwwerk: de gebiedsgerichte criteria. In de kern Ouderkerk aan den IJssel zijn diverse deelgebieden aanwezig met elk eigen gebiedsgerichte criteria.

De lintbebouwing van de Kerkweg valt onder de typologiebeschrijving 'Landelijk ruilverkavelingslint (H7.3)'. Hiervoor geldt het PLUS niveau van welstand. Hiervoor gelden aparte gebiedsgerichte criteria. Dit verzoek maakt de uitbreiding van een tuincentrum mogelijk.

De aanvraag omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen is om advies voorgelegd aan de Welstandscommissie. In haar advies van 14 januari 2013 heeft de commissie haar waardering uitgesproken voor de gekozen hoofdvorm en de bescheiden afmeting van het verbindende bouwdeel tussen de twee bestaande volumes. Als suggestie adviseert de commissie om de achtergevel van het nieuwe bouwdeel geheel van glas te maken om de transparantie van het entreegedeelte en het contrast met de bestaande gevels te versterken. De suggestie van de welstandscommissie heeft initiatiefnemer niet overgenomen om redenen van warmtewerking van glas en functionaliteit van de glaswand versus het uitstallen van het assortiment.

Conclusie

Het bouwplan voldoet aan redelijke eisen van welstand, zoals deze zijn vastgelegd in de Welstandsnota.

2.4 Conclusie

Sprake is van een herontwikkeling binnen een bestaande bedrijfslocatie, waarbij rekening is gehouden met de zogenaamde 'SER-ladder'. Er is geen strijdigheid met de rijksbelangen.

De planontwikkeling is in overeenstemming met de uitgangspunten van de provinciale structuurvisie, omdat sprake is van een bestaande niet-agrarische functie buiten de contour, welke overeenkomstig het provinciaal beleid in geringe mate mag worden uitgebreid. Mitsdien wordt voldaan aan het provinciale belang met betrekking tot de voorgestane functie en locatiekeuze.

De vergroting van het tuincentrum op onderhavige locatie past voorts binnen de uitgangspunten van het gemeentelijke beleid, zoals dat is vastgelegd in de hiervoor genoemde beleidsdocumenten. De uitbreiding tussen de twee bestaande bedrijfsgebouwen, slechts 15 x

15 m, vindt volledig plaats binnen de bedrijfsbestemming, de oppervlakte van het bedrijfsterrein wordt niet vergroot.

Op grond van het vorenstaande kan worden geconcludeerd dat deze aanvraag omgevingsvergunning voor het vergroten van een tuincentrum in overeenstemming is met het rijks-, provinciaal en gemeentelijke beleid.

3. Planbeschrijving

3.1 Historie, bestaande situatie plangebied en omgeving

Geschiedenis Ouderkerk aan den IJssel³

De oudste officiële vermelding van het dorp stamt uit 1263, toen het nog *Oudekerke* werd genoemd. Maar het is waarschijnlijk dat er al eerder een dorp is geweest dat tot de twaalfde eeuw de naam *IJsele* heeft gehad. Er zijn in ieder geval twaalfde-eeuwse fundamenteën gevonden van een turfstenen kerkje aan de Kalverstraat onder de huidige Dorpskerk (PKN). Er is ook een aantal Romeinse munten gevonden uit de eerste vier eeuwen van onze jaartelling, maar die duiden waarschijnlijk niet op bewoning van enige betekenis. De vuurplaatsen van halverwege de tiende eeuw, maken bewoning al wel waarschijnlijker. En er bestaat een vermoeden dat hier al in de tiende eeuw een kerkje is geweest. Dit zou bijzonder zijn, omdat in het eerste millennium van onze jaartelling de Krimpenerwaard nog moeras was op wat donken na.

Bestaande situatie plangebied en omgeving

De Kerkweg ontleent zijn naam aan de kerk, die werd gesticht ter plaatse van de aansluiting van de landweg op de dijk. Later ontwikkelde zich ook een lintbebouwing langs deze Kerkweg. Ook nu nog is dit lint een karaktervol structurelement. Het bedrijfsperceel zelf ligt in het overgangsgebied naar het veenweidegebied. Tegenover de planlocatie is recentelijk een woonhuis gebouwd op minimaal 30 meter vanaf de perceelsgrens van het tuincentrum. Een tweede woning op de hoek met de Tiendweg ter plaatse van de bouwval is eveneens mogelijk. Voor deze woningbouw is een partiële herziening van het bestemmingsplan "Buitengebied uitgelicht onderdeel Kerkweg" op 4 juni 2009 vastgesteld door de gemeenteraad.

3.2 Ruimtelijke en functionele structuur

De planlocatie aan de Kerkweg ligt aan de rand van de woonkern in het buitengebied van Ouderkerk. Ruimtelijk en Landschappelijk gezien wordt het buitengebied van de Krimpenerwaard gerekend tot het slagenlandschap van de veenweidegebieden. Kenmerkend voor het nederzetting patroon zijn de boerderijstroken en tiendwegen.

De functionele structuur is de afgelopen tijd aanmerkelijk gewijzigd. Zo is tegenover de planlocatie aan de overzijde van de Kerkweg een veehouderijbedrijf gesaneerd om in het kader van de ruimte-voor-ruimte regeling twee vrijstaande woningen mogelijk te maken. Aan de achterzijde van het perceel is de Zijdedweg (Provinciale weg N475) richting Rotterdam en Schoonhoven gerealiseerd.

Planbeschrijving

Op het perceel is een tuincentrum gerealiseerd, bestaande uit een opstal met een oppervlakte van 60 meter bij 15 meter en een kleinere opstal met een oppervlakte van 30 meter bij 15 meter. Vanwege de asymmetrische kap hebben de opstallen een goothoogte van 3,50 meter en 4,50 meter, terwijl de bouwhoogte ruim 7,50 meter bedraagt. In de grotere opstal vindt verkoop plaats van bloemen, planten, tuingereedschap, tuin- en woonaccessoires en is een magazijn deel aanwezig, terwijl de kleinere opstal dienst zal doen voor opslag en als verkoopruimte van lifestyle artikelen.

Tussen de twee opstallen is een verhard oppervlak aanwezig van 15 x 15 m waar buitenverkoop plaatsvindt van bloemen en planten. Het voornemen is om beide gebouwen met elkaar te verbinden, zodat er één samenhangend gebouw ontstaat.

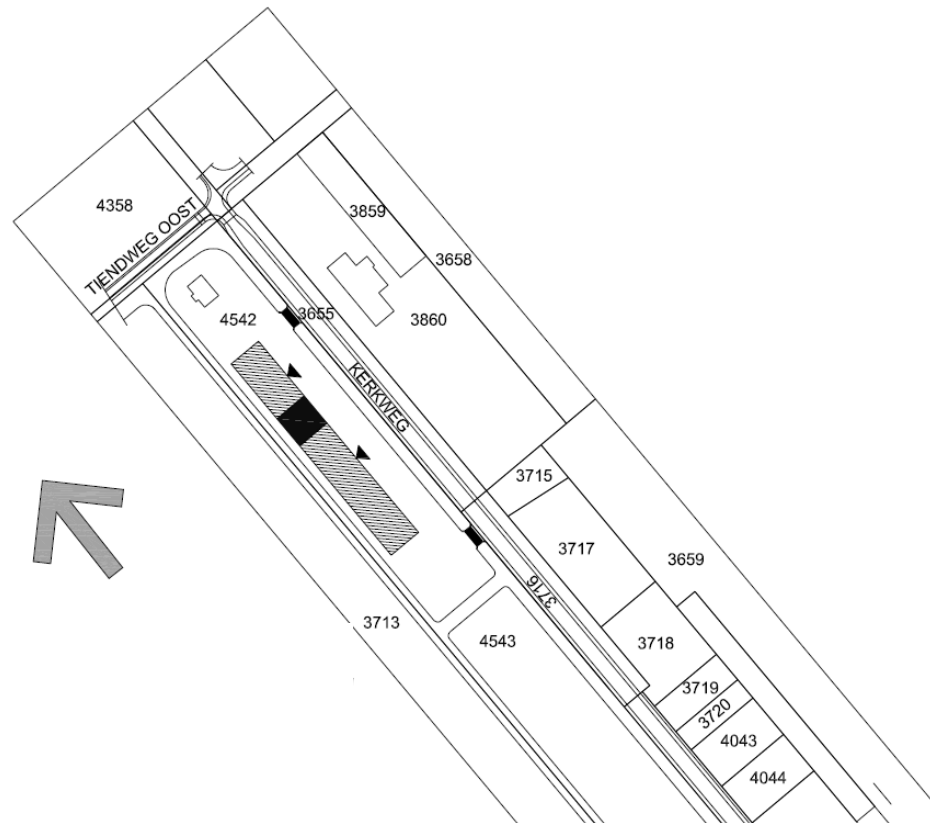
De bedrijfseconomische noodzaak hiervoor is aangetoond in het bedrijfsplan Uitbreiding Tiendhoek van 9 mei 2012. Hierin is naar voren gekomen dat het tuincentrum wordt geremd in zijn groei door het ontbreken van een overkapping tussen de twee bedrijfspanden, waardoor de marktpositie onder druk kan komen te staan. De gevraagde uitbreiding zal leiden tot:

- mogelijkheid tot uitbreiden van het assortiment: groei wordt op dit moment beperkt door ruimtegebrek;

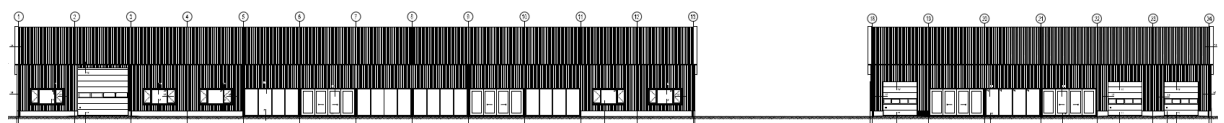
³ Tekst ontleend uit Dorpsvisie Ouderkerk aan den IJssel en Lageweg (2007).

- verbetering van de routing: een aaneengesloten overdekte verkoopruimte zal de sfeer in de winkel en de winkelbeleving van de klant verbeteren en de verkoop bevorderen;
- efficiëntere inzet medewerkers, wat een kostenbesparend en serviceverhogend effect zal hebben.

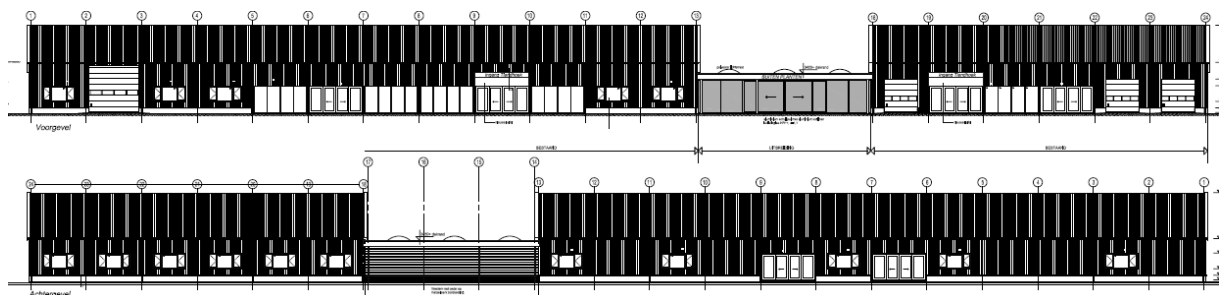
De ruimtelijke en functionele structuur van het plangebied blijft ongewijzigd. Er wordt alleen een uitbreiding van de binnenruimte gerealiseerd in plaats van de bestaande buiten verkoopruimte. De ontsluiting blijft plaatsvinden vanaf de Kerkweg. De uitbreiding onderscheidt zich van de aan weerszijden gelegen bestaande twee gebouwen, omdat de tussenliggende nieuwbouw overeenkomstig het advies van de welstandscommissie wordt voorzien van een platdak. De bouwhoogte van de uitbreiding bedraagt maximaal 3,5 m. De uitbreiding bedraagt 865 m³, zijnde minder dan 10% van de bestaande inhoud, 8.985 m³. Een situatietekening is opgenomen in figuur 4. Voorts zijn enkele aanzichtstekeningen opgenomen.

Figuur 4: situatietekening.

Voorgevel bestaand.

Voor- en achtergevel nieuw.

De bestaande buiten verkoopruimte.

De twee gebouwen worden aaneen gebouwd.

Achterzijde tuincentrum met links de Tiendweg West (vanaf de Zijdeweg).

3.3 Verkeer en parkeren

De planlocatie wordt vanaf de Kerkweg ontsloten via de twee bestaande uitritten. De maximum snelheid is ter plaatse een 60 km/uur. In noordelijke richting is het gebied ontsloten op de Zijdeweg (Provinciale weg N475) richting Rotterdam en Schoonhoven. Via de Kerkweg is voorts in noordelijke richting het centrum van Ouderkerk te bereiken. Via de Dorpsstraat begeeft men zich vervolgens over de dijk richting Gouda en Krimpen aan den IJssel.

De Kerkweg.

Het parkeerterrein voor het tuincentrum.

Parkeren

Het parkeren dient op eigen terrein plaats te vinden. Bij het berekenen van de parkeernorm zijn de normen zoals deze zijn vastgelegd in de ASVV 2004 als uitgangspunt genomen. Voor tuincentra wordt in het algemeen een gemiddelde parkeernorm aangehouden van 2,2 tot 2,7 parkeerplaatsen per 100 m² bruto vloeroppervlak (bvo) (bron: CROW-publicatie 182). Gelet op de locatie is een parkeernorm aangehouden van 2,5 per 100 m² bvo.

De extra parkeerbehoefte van de uitbreiding van het tuincentrum met een bruto vloeroppervlakte van 225 m² bedraagt derhalve 2,5 parkeerplaatsen per 100 m² = afgerond 6 parkeerplaatsen. In deze extra parkeerbehoefte van 6 parkeerplaatsen wordt ruimschoots voorzien, omdat er over de gehele lengte voor het bedrijfsgebouw parkeerfaciliteiten voor auto's zijn.

4. Milieu en overige aspecten

De beleidsvelden milieu en ruimtelijke ordening groeien de laatste decennia steeds meer naar elkaar toe. Ook op rijksniveau wordt steeds meer aandacht gevraagd voor de wisselwerking tussen milieu en ruimtelijke ordening. Milieubeleid kan beperkingen opleggen aan de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen maar is primair bedoeld om een zo optimaal mogelijke leefomgeving te realiseren. In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de omgevingsaspecten die een rol spelen bij ruimtelijke ontwikkelingen binnen dit plan. Deze worden in dit hoofdstuk toegelicht voor zover deze relevant zijn voor het planologisch mogelijk maken van de gevraagde uitbreiding van het tuincentrum.

4.1 Milieu

De te behandelen vermelde thema's die vanuit een oogpunt van milieu van belang zijn voor de ontwikkeling van de planlocatie zijn milieuzonering, geluid, bodem, luchtkwaliteit en externe veiligheid.

4.1.1 Milieuzonering en Wet milieubeheer

Bedrijvigheid is een milieubelastende activiteit. Tengevolge van aanwezige bedrijvigheid kan mogelijk hinder voor de omgeving optreden met betrekking tot de milieuaspecten geluid, geur, stof en gevaar. Nieuwe situaties, waarin milieubelastende activiteiten en milieugevoelige functies met elkaar worden gecombineerd, moeten worden beoordeeld op mogelijke hindersituaties. Daarbij wordt getoetst aan de Wet milieubeheer, Algemene Maatregelen van Bestuur onder de Wet milieubeheer en de brochure *Bedrijven en Milieuzonering* (VNG, 2009).

De richtafstanden in *Bedrijven en Milieuzonering* gelden ten opzichte van een milieugevoelige functie, zoals bedoeld met de omgevingstypen rustige woonwijk of rustig buitengebied. In het geval de milieugevoelige functies zijn gelokaliseerd in omgevingstype gemengd gebied kan een afwijkende systematiek worden toegepast, die meer ruimte biedt aan bedrijven.

De uitbreiding is getoetst aan de hiervoor genoemde richtafstanden, hoewel sprake is van een bestaande situatie. Het plangebied ligt aan de rand van het dorp in het buitengebied, zodat sprake is van een rustig buitengebied. Het tuincentrum is ingedeeld in milieucategorie 2 met een richtafstand van 30 meter. De richtafstand heeft in dit geval betrekking op geluid.

De dichtstbijzijnde woningen zijn de nieuwbouwwoningen tegenover het projectgebied. In het kader van de voorbereiding van dit bestemmingsplan is aandacht besteed aan milieuzonering. Woningbouw was vanuit milieuzonering mogelijk, omdat een afstand van minimaal 30 meter werd aangehouden tussen de voorgevels van de woningen en de grens van de inrichting. In de nieuwe situatie is dat niet anders. In de directe nabijheid staan verder geen milieugevoelige activiteiten, zodat voor de nabijgelegen woningen sprake blijft van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Conclusie

De planontwikkeling geeft vanuit milieuzonering geen beperkingen voor aanwezige c.q. nieuwe milieugevoelige activiteiten.

4.1.2 Wegverkeerslawaaï

Verkeerslawaaï

Het tuincentrum valt niet onder de noemer geluidsgevoelige gebouwen, zodat de Wet geluidhinder hierop niet van toepassing is voor wat betreft wegverkeerslawaaï ten gevolge van de Zijdedweg en Kerkweg. Voorts kan worden voldaan aan de in het Activiteitenbesluit opgenomen geluidvoorschriften.

Conclusie

Vanuit de Wet geluidhinder bestaan er geen beperkingen tegen onderhavige planontwikkeling, die deze aanvraag omgevingsvergunning mogelijk maakt.

4.1.3 Bodem

In het kader van de aanvraag bouwvergunning van 2005 voor het oprichten van een tuincentrum is een historisch bodemonderzoek uitgevoerd. Het onderzoek is beoordeeld door de Milieudienst Midden-Holland. Bij brief van 22 maart 2006 is van de Milieudienst het rapport ontvangen waaruit bleek dat er geen bodemhygiënische redenen aanwezig zijn die een beletsel of beperking vormen ten aanzien van de beoogde bouwplannen op de locatie.

Hoewel het historisch rapport is verouderd wordt er geen aanleiding gezien voor een actualisatie hiervan, omdat in de afgelopen jaren geen bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Bovendien wordt de gevraagde uitbreiding gerealiseerd op de bestaande betonnen vloer; er vinden geen grondwerkzaamheden en grondverzet plaats.

Conclusie

Er zullen geen risico's voor de volksgezondheid en het milieu aanwezig zijn met betrekking tot de voorgenumen activiteiten op het onderhavige plangebied.

4.1.4 Luchtkwaliteit

Wet- en regelgeving

De belangrijkste wet- en regelgeving voor luchtkwaliteit is vanaf 15 november 2007 vastgelegd in hoofdstuk 5, Titel 5.2 van de Wet milieubeheer (Luchtkwaliteitseisen). Gelijktijdig is de AMvB "Niet in betekenende mate bijdragen" (NIBM), de ministeriële regeling NIBM, de ministeriële regeling Projectsaldering en de ministeriële regeling Beoordeling luchtkwaliteit in werking getreden. Projecten die 'niet in betekenende mate bijdragen' aan de luchtverontreiniging, hoeven volgens de nieuwe wet niet meer afzonderlijk getoetst te worden aan de grenswaarden voor de buitenlucht. Het Besluit NIBM omschrijft het begrip nader: een project dat minder dan 3% van de grenswaarden bijdraagt is NIBM. Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor fijn stof en NO₂. Voor woningbouw ligt de 3%-grens op 1.500 woningen.

Project is NIBM

Het plan omvat alleen een functiewijziging van een tuincentrum met 225 m² van onbebouwde verkoopruimte naar overdekte verkoopruimte. Door de omvang van dit project is dit een project niet in betekenende mate. Er behoeft dus niet getoetst te worden aan de grenswaarden.

Conclusie

De uitbreiding van het tuincentrum valt onder de noemer "kleine projecten", zodat voor deze planontwikkeling een luchtonderzoek achterwege kan blijven. Hoofdstuk 5, Titel 5.2 van de Wet milieubeheer (Luchtkwaliteitseisen) staat deze planontwikkeling dan ook niet in de weg.

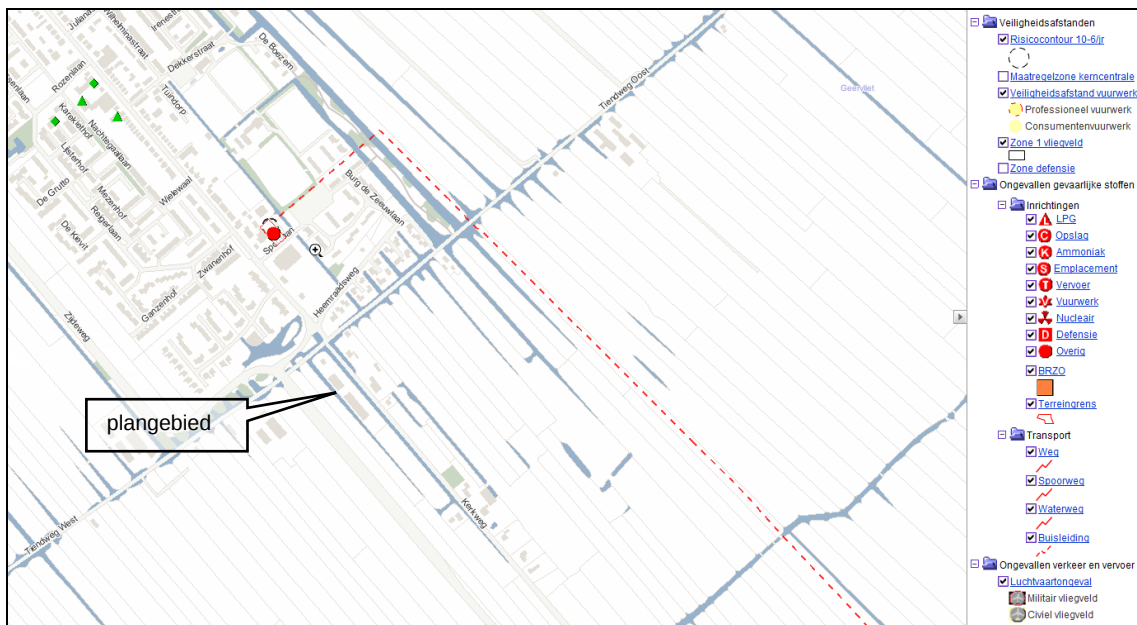
4.1.5 Externe veiligheid

Inventarisatie

Voor Externe Veiligheid is een aantal bronnen van belang, namelijk het vervoer van gevaarlijke stoffen via de weg, het spoor of het water, het transport door ondergrondse leidingen en de opslag van gevaarlijke stoffen.

Risicokaart Zuid-Holland

De risicokaart Zuid-Holland geeft inzicht in de risico's in de woon- en werkomgeving. Op de kaart staan meerdere soorten typen rampen, zoals ongevallen met brandbare, explosieve en giftige stoffen, grote branden of verstoring van de openbare orde. Deze gegevens zijn afkomstig van gemeenten, waterschappen, provincie en de rijksoverheid. Uit de risicokaart (figuur 5) blijkt dat er op circa 400 meter ten noordoosten van de planlocatie een 4,5 inch gasleiding ligt van de Gasunie (transportroute W-513-05-KR-003) met een risicocontour (PR-6) van 0 meter en effectafstand van 45 meter. De planlocatie ligt ruim hierbuiten. Voor het overige zijn er in de directe omgeving van het plangebied geen potentiële risicobronnen aanwezig.

Figuur 5: Uitsnede risicokaart Zuid-Holland.

Overstromingsrisico

Hoogwater leidt tot materiële schade in de ondergelopen gebieden en kan tot slachtoffers leiden. In het zwaarste scenario is er sprake van een overstroming van de gehele dijkkring Lopiker- en Krimpenerwaard, waardoor grote aantallen inwoners en vee geëvacueerd moeten worden. Uitval van nutsvoorzieningen kan leiden tot een nog groter effectgebied. Een dergelijke calamiteit leidt tot een ontwrichting van het maatschappelijke leven.

Het plangebied valt binnen dijkkring Lopiker- en Krimpenerwaard en heeft een verhoogd risico voor een dijkdoorbraak aan de kant van de IJssel. Om burgers te kunnen beschermen en om de risico's zo veel mogelijk in te perken is er een Rampbestrijdingsplan '(Dreiging) dijkdoorbraak Lopiker- en Krimpenerwaard Dijkkring 15' opgesteld wat de mogelijke dijkdoorbraken, algemene en ondersteunende processen, bron en effectbestrijding, geneeskundige hulpverlening, rechtsorde en verkeer en bevolkingszorg beschrijft.

Overeenkomstig het advies van het hoogheemraadschap is minimaal 1,3 m drooglegging voor bebouwing aangehouden om (grond)wateroverlast te voorkomen. Hierbij zij vermeld dat de betonnen vloer al eerder is aangelegd tijdens de bouw van de twee aan weerszijden gelegen bedrijfsgebouwen.

Conclusie

Bij externe veiligheid gaat het om de gevaren die in de directe omgeving aanwezig zijn in het geval er iets mis mocht gaan tijdens de productie, het behandelen of het vervoeren van gevaarlijke stoffen. De daaraan verbonden risico's moeten aanvaardbaar blijven.

Vanuit spoor-, vaarwegen, wegtransport, buisleidingen en inrichtingen gelden geen beperkingen voor het plangebied. Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) staat de uitvoering van dit bouwplan dan ook niet in de weg.

4.2 Watertoets

Water en ruimtelijke ordening hebben veel met elkaar te maken. Aan de ene kant is water één van de sturende principes in de ruimtelijke ordening en kan daarmee beperkingen opleggen aan het ruimtegebruik zoals locaties voor stadsuitbreiding. Aan de andere kant kunnen ontwikkelingen in het ruimtegebruik ongewenste effecten hebben op de waterhuishouding.

Een watertoets geeft aan wat de gevolgen zijn van een ruimtelijk plan voor de waterhuishouding in het betreffende gebied. Zo'n waterparagraaf moet sinds 1 januari 2003 worden opgenomen in onder meer de toelichting bij een ruimtelijke onderbouwing. Doel van de watertoets is de relatie tussen planvorming op het gebied van de ruimtelijke ordening en de waterhuishouding te versterken.

Beleidskader Europa, rijk, provincie en gemeente

Op verschillende bestuursniveaus zijn de afgelopen jaren beleidsnota's verschenen aangaande de waterhuishouding. Deze paragraaf geeft een overzicht van de voor het plangebied relevante nota's.

Europa

Met ingang van december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn Water (KWR) van kracht geworden. In het kader van de Kaderrichtlijn worden kwaliteitseisen gesteld, gericht op het beschermen en verbeteren van de aquatische ecosystemen (verplichting per stroomgebied). Deze richtlijn stelt als norm dat oppervlaktewateren binnen 15 jaar na inwerkingtreding moeten voldoen aan een 'goede ecologische' toestand (GET). Voor kunstmatige wateren, zoals de meeste stadswateren, geldt dat de oppervlaktewateren minimaal moeten voldoen aan een 'goed ecologisch potentieel' (GEP). Inmiddels zijn de GEP-normen per stroomgebied uitgewerkt.

Rijk

In december 2009 heeft het kabinet het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009 - 2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Ook worden de maatregelen genoemd die hiervoor worden genomen. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet die met ingang van 22 december 2009 van kracht is. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. In het Nationaal Waterplan is een eerste uitwerking gegeven aan het Deltaprogramma dat wordt opgesteld naar aanleiding van het advies van de Deltacommissie in 2008. Dit programma is gericht op duurzame veiligheid en zoetwatervoorziening.

Provincie

Op provinciaal niveau heeft de provincie Zuid-Holland het beleid vertaald in het Provinciaal Waterplan 2010-2015. In dit Plan staat uitgebreid beschreven hoe de provincie, samen met waterschappen en andere partners, een duurzame en klimaatbestendige delta zal realiseren en behouden, waar het veilig en aangenaam wonen, werken en recreëren is. In het Provinciaal Waterplan zijn de opgaven van de Europese Kaderrichtlijn Water, het Nationaal Bestuursakkoord Water en het Nationale waterplan vertaald naar strategische doelstellingen voor Zuid-Holland. Het Waterplan heeft vier hoofdopgaven:

1. Waarborgen waterveiligheid
2. Zorgen voor mooi en schoon water
3. Ontwikkelen duurzame zoetwatervoorziening
4. Realiseren robuust en veerkrachtig watersysteem

In het plan zijn deze opgaven verder uitgewerkt in 19 thema's én voor drie gebieden, in samenhang met economische, milieu- en maatschappelijke opgaven. Dit leidt tot een integrale visie op de ontwikkeling van de Zuid-Hollandse Delta, het Groene Hart en de Zuidvleugel van de Randstad.

Gemeente (Visie Stedelijk Waterplan K5)

De vijf gemeenten in de Krimpenerwaard (Vlist, Bergambacht, Nederlek, Schoonhoven en Ouderkerk) en de betrokken waterschappen (Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, Hoogheemraadschap van Rijnland en Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden) willen er gemeenschappelijk voor zorgen dat water in de kernen voor alle bewoners en bezoekers nog aantrekkelijk is om te gebruiken en van te genieten, zodat de kwaliteit van de kernen erdoor wordt versterkt. Hiervoor is het waterplan K5 (vijf gemeenten in de Krimpenerwaard) opgesteld en is bedoeld als een gebiedsgericht en integraal plan dat water op de agenda moet zetten en zorgt voor doorwerking van dit aspect in ruimtelijke plannen, inrichtingsplannen, gemeentelijke rioleringsplannen, groenbeheer en recreatiebeleid.

Bij nieuwbouwprojecten en ruimtelijke ontwikkelingen wordt ervoor gezorgd dat water de ruimte krijgt die nodig is, en dat alle kansen om extra ruimte te creëren worden benut. Uitgangspunt bij

uit- en inbreidingen is dat gekeken wordt of infiltratie van regenwater mogelijk is. Voor nieuwbouwlocaties geldt het principe van een robuust watersysteem. Dat betekent dat ruimtelijke ontwikkelingen worden afgestemd binnen het watersysteem. Mogelijke knelpunten worden opgelost of gecompenseerd. Hiervoor wordt een drietrapsstrategie gehanteerd:

- Vasthouden (regenwater dient zo veel mogelijk vastgehouden te worden op de plek waar het valt en vertraagd afgevoerd te worden).
- Bergen (nagegaan moet worden in hoeverre het water geborgen kan worden. Hierbij geldt dat de bestaande hoeveelheid open water in elk geval per peilgebied in stand moet blijven. In het geval dat de hoeveelheid verhard oppervlak in de nieuwe situatie toeneemt, moet er ook extra water worden gerealiseerd in het peilgebied).
- Afvoeren (het watersysteem moet dusdanig worden ontworpen, dat het water snel genoeg kan weg- en doorstromen. Door de waterschappen wordt een afvoernorm gehanteerd van 1,5 l/s/ha).

Bij planontwikkeling en/of functiewijziging wordt het „standstil beginsel” gehanteerd (niet verslechteren van het huidige functioneren van het watersysteem, zowel kwalitatief als kwantitatief). Het gaat dan om het voorkomen van versnelde afvoer door mitigerende maatregelen, zoals halfdoorlatende verharding parkeerplaatsen, grasdaken) en compenserende maatregelen zoals infiltreren. Indien water wordt afgevoerd naar oppervlaktewater, kan de afvoerpiek ook geborgen worden door middel van peilstijging (kubieke meters). Indien dit niet is toegestaan, dient aanvullende waterberging te worden gegraven (vierkante meter). Het bovenstaande komt er op neer dat het huidige aanwezige oppervlaktewater en bergend vermogen mogen niet afnemen: wat wordt gedempt, moet worden gecompenseerd via teruggraven. Door functiewijzigingen neemt de verharding toe. Deze verhardingstoename moet vanwege de waterkwantiteitsnormen (NBW) worden gecompenseerd door het aanvullend graven van oppervlaktewater.

Vanaf 2000 worden alle nodige maatregelen getroffen om de riolering aan de zogenaamde basisinspanning te laten voldoen. Dit is een autonome ontwikkeling. In 2008 voldoet de kwaliteit van de watergangen in de kernen bovendien aan het waterkwaliteitsspoor. Om overige overstortingen tegen te gaan koppelen de gemeente verhard oppervlak af. In buitengebieden dient voorkomen te worden dat er verhard oppervlak op de drukriolering is aangesloten.

Beleid hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard

Het beleid van het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard (verder HHSK) is vastgelegd in het waterbeheerplan HHSK 2010-2015, de Keur van Schieland en de Krimpenerwaard, peilbesluiten en de leggers. Het HHSK streeft ernaar om samen met gemeenten als partners op te trekken. Er moet worden ingezet op intensief overleg met gemeentebesturen voor het kunnen realiseren van projecten. De ruimtelijke ordening en de waterhuishouding moeten in onderlinge relatie worden ontwikkeld. Op basis van ervaring en deskundigheid adviseert HHSK over de mogelijkheden voor een duurzaam watersysteem. De laatste jaren is het inzicht gegroeid dat op een duurzamer wijze met het stedelijk waterbeheer dient te worden omgegaan, mede gezien de klimaatveranderingen. Aandachtspunten voor het duurzame stedelijk waterbeheer zijn het minimaliseren van wateroverlast, het realiseren van voldoende waterberging waarbij zoveel mogelijk een ecologische inrichting wordt nagestreefd, het verantwoord afkoppelen van verhard oppervlak en het voorkomen van diffuse verontreinigingen door toepassing van duurzame bouwmaterialen.

De visie is uitgewerkt in een concreet maatregelenplan:

1. Het woongenot, de belevingswaarde en de recreatieve mogelijkheden op en in het water voor burgers nemen toe;
2. De waterkwaliteit voldoet tenminste aan de algemene milieukwaliteitseisen;
3. Het waterhuishoudkundig systeem kent goede aan- en afvoermogelijkheden, waarbij de doorspoelbaarheid en de mogelijkheid om onder normale omstandigheden het waterpeil binnen zekere marges te handhaven, voldoende worden gewaarborgd;
4. Het watersysteem is zo ingericht dat het de ontwikkeling van biologisch gezond water bevordert.

Voor ontwikkelingen is het waterbeheerplan van HHSK 2010 – 2015 van het hoogheemraadschap van belang. Ontwikkelingen gaan vaak gepaard met een toename van het

verharde oppervlak. In het waterbeheerplan van HHSK 2010 – 2015 is beschreven hoe het hoogheemraadschap omgaat met het bergen van oppervlaktewater bij een toenemende verharding van het oppervlak. In zijn algemeenheid geldt verder dat voor aanpassingen aan het bestaande waterhuishoudingsstelsel bij het Hoogheemraadschap vergunning dient te worden aangevraagd op grond van de Keur. Dit geldt bijvoorbeeld voor de aanleg van overstorten, van de hemelwaterafvoer op het oppervlaktewater, het dempen en graven van water en het aanbrengen van verhard oppervlak. De Keur maakt het mogelijk dat het Hoogheemraadschap haar taken als waterkwaliteits- en kwantiteitsbeheerder kan uitvoeren.

Uitgangspunt beleid toename verharding

Op grond van de richtlijnen van het hoogheemraadschap dient minimaal 10% water te worden gecompenseerd, wanneer meer dan 500 m², maar minder dan 10.000 m² verhard oppervlak wordt aangelegd. De locatie is al verhard (totaal 225 m²). Mitsdien is op grond van de richtlijnen het graven van vervangend water niet nodig. De nieuwbouw zal worden aangesloten op de gemeentelijke riolering overeenkomstig de door de gemeente gestelde eisen. Geen gebruik zal worden gemaakt van uitloegbare materialen. Voor vergunningplichtige activiteiten zal tijdig een Waterwetvergunning worden aangevraagd bij het hoogheemraadschap.

Conclusie

Vanuit waterhuishoudkundige overwegingen bestaan er geen bezwaren tegen de in dit bestemmingsplan opgenomen planontwikkeling.

4.3 Archeologie

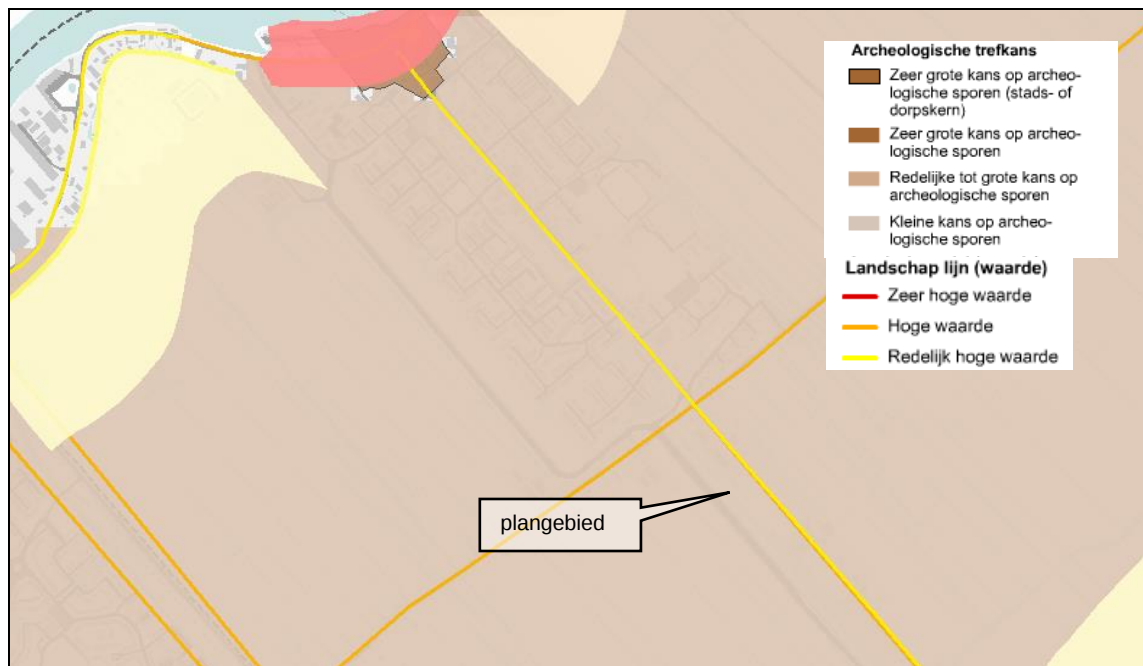
In 1992 is het Verdrag van Malta tot stand gekomen en in 1998 door Nederland geratificeerd. Doelstelling van het verdrag is de bescherming en het behoud van archeologische waarden. Als gevolg van dit verdrag wordt in het kader van de ruimtelijke ordening het behoud van het archeologisch erfgoed meegewogen zoals alle andere belangen die bij de voorbereiding van het plan een rol spelen.

In het verdrag van Malta wordt gesteld dat de archeologie van wezenlijk belang is voor de geschiedschrijving van de mensheid. Het verdrag is erop gericht deze waarden voor de toekomst te behouden. De gehanteerde uitgangspunten zijn:

- archeologische waarden zoveel mogelijk in de bodem bewaren (behoud in situ);
- in ruimtelijke ordening (planvorming) al rekening houden met archeologische waarden;
- de bodemverstoorder betaalt archeologisch vooronderzoek en mogelijke opgravingen.

Het verdrag is geïmplementeerd door inwerkingtreding van de Wet op de archeologische monumentenzorg per 1 september 2007. Door artikel 38a van de gewijzigde Monumentenwet 1988 worden gemeenten thans verplicht om bij het vaststellen van bestemmingsplannen rekening te houden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten.

In de Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland (provincie Zuid-Holland) is het gebied niet specifiek aangeduid. Er is onderscheid gemaakt in drie kleuren categorieën (drie tinten bruin). De toekenning van een (zeer) grote, redelijke of lage kans op sporen (kleuren donker-, middel- en lichtbruin) heeft betrekking op de relatieve dichtheid van archeologische vondsten die in een bepaald gebied verwacht wordt. De witte gebieden hebben een lage trefkans. De plankaart laat zien dat er in dit deelgebied een lage trefkans op archeologische sporen is (figuur 6). In de grond wordt bovendien niet geroerd, zodat een Bureauonderzoek naar archeologie achterwege is gelaten.

Figuur 6: Waardekaart archeologie CHS provincie Zuid-Holland.

Conclusie

Het initiatief tast de cultuurhistorische en archeologische waarden niet aan, zodat er vanuit dit gezichtspunt geen beperkingen worden gesteld aan deze planontwikkeling.

4.4 Landschap

Het plangebied is gelegen in de uitloper van de lintbebouwing aan de Kerkweg. In westelijke richting ligt de Provinciale weg. In oostelijke richting wordt een voormalig agrarisch bedrijfsperceel herontwikkeld tot enkele burgerwoningen. De planlocatie wordt qua architectuur afgestemd op de aanwezige bebouwing, zodat de aanwezige kwaliteiten worden behouden. Bestaande zichtlijnen naar het buitengebied worden nagenoeg niet aangetast, omdat aan de achterzijde al een afscheiding staat van circa 2 meter hoog. Hierachter ligt een niet wintergroene inpassing/ afscherming van streekeigen wilgenhakhout.

Achterzijde tuincentrum met bosschage zorgt voor een landschappelijke inpassing van de uitbreiding.

In de Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland, regio Krimpenerwaard en Gouwestreek (provincie Zuid-Holland) is de Kerkweg aangeduid als een lint met een redelijk hoge waarde (figuur 6).

Conclusie

De landschappelijke waarden worden niet aangetast, zodat er uit dien hoofde geen beperkingen worden gesteld aan onderhavige planontwikkeling.

4.5 Flora- en fauna

Op 1 oktober 2005 is de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998) in werking getreden. De Nbw 1998 biedt de grondslag voor de aanwijzing van de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden. Deze gebieden worden tezamen Natura 2000-gebieden genoemd. Ter bescherming van deze Natura 2000-gebieden voorziet de Nbw 1998 in een vergunningenregime voor het realiseren of verrichten van projecten en andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van een aangewezen Natura 2000-gebied kunnen aantasten.

In de directe nabijheid van het plangebied zijn geen speciale beschermingszones aangewezen in het kader van de Vogelrichtlijn, zodat uit dien hoofde geen beperkingen worden opgelegd aan het oprichten van de geplande uitbreiding op een bestaande betonnen vloer.

Per 1 april 2002 is de Flora- en faunawet van kracht geworden. Deze wet voorziet in de bescherming van planten- en diersoorten binnen en buiten de beschermde natuurgebieden. Het uitgangspunt van de wet is dat beschermde planten- en diersoorten geen schade mogen ondervinden. Voor het uitvoeren van werkzaamheden in de openbare ruimte is het niet altijd nodig een vrijstelling of een ontheffing aan te vragen. Voor o.a. reguliere werkzaamheden of ruimtelijke ontwikkelingen geldt de volgende vrijstellingsregeling:

1. een algemene vrijstelling voor algemene soorten;
2. een vrijstelling voor beschermde soorten en vogels op voorwaarden, dat gehandeld wordt volgens een door het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie goedgekeurde gedragscode.

Wanneer het onmogelijk is schade aan streng beschermde planten en dieren tijdens ruimtelijke ontwikkelingen en inrichting te voorkomen, moet altijd een ontheffing worden aangevraagd bij het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie. De voorwaarden verbonden aan een vrijstelling of een ontheffing zijn afhankelijk van de status van de planten- en diersoorten die in het plangebied voorkomen.

Bij nieuwbouwplannen moet bekeken worden wat het effect is op de aanwezige flora- en fauna. Het plangebied is volledig gecultiveerd (de betonnen vloer is al geplaatst). Voort grenst de planlocatie niet aan een Vogel- of Habitatrichtlijngebied. Ook staat hier geen beplanting. Gelet hierop kan worden gesteld dat geen beschermwaardige, te mitigeren of te compenseren natuurwaarden op de ontwikkelingslocatie aanwezig zijn, waardoor een natuurtoets achterwege is gelaten in het kader van de Flora- en Faunawet.

De Flora- en faunawet bepaalt dat een ieder die weet dat zijn of haar handelen nadelige gevolgen voor flora of fauna veroorzaakt, verplicht is om maatregelen te nemen (voor zover redelijkerwijs kan worden gevraagd) die deze negatieve gevolgen zoveel mogelijk voorkomen, beperken of ongedaan maken. Wanneer er toch beschermde soorten worden gevonden, dan zal hiervoor tijdig ontheffing worden aangevraagd.

Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan worden geconcludeerd er vanuit de Flora- en faunaregelgeving geen beperkingen worden opgelegd aan deze planontwikkeling.

5. Beoordeling project

5.1 Algemeen

In dit hoofdstuk wordt op basis van de verzamelde informatie uit de voorgaande hoofdstukken ingegaan op de overwegingen om aan het verzoek planologische medewerking te verlenen. De aanvraag omgevingsvergunning voor het vergroten van het tuincentrum wordt getoetst aan de gemeentelijke beleidsuitgangspunten en de provinciale toetsingscriteria. Dit hoofdstuk wordt afgesloten met conclusies op basis waarvan besluitvorming kan plaatsvinden over het starten van een uitgebreide voorbereidingsprocedure als bedoeld in paragraaf 3.3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

5.2 Boordeling verzoek aan gemeentelijk beleid

Bestemmingsplan

Het verzoek is niet in overeenstemming met het vigerende bestemmingsplan “Buitengebied”, waarin het perceel is bestemd voor 'Agrarisch gebied zonder bebouwing'.

Een herziening van het bestemmingsplan is in voorbereiding (bestemmingsplan “Buitengebied Ouderkerk ad IJssel 2013”) waarin de planlocatie de bestemming ‘Bedrijf’ krijgt. Binnen deze bestemming is een tuincentrum en de bestaande bedrijfswoning met bijbehorende voorzieningen toegestaan. Het vergroten van een tuincentrum tussen de twee bestaande gebouwen is planologisch goed inpasbaar. Om hieraan medewerking te verlenen is een procedure als bedoeld in artikel 3.10 e.v. van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht noodzakelijk.

De planontwikkeling is in overeenstemming met de gemeentelijke uitgangspunten, zoals beschreven in hoofdstuk 2. Vanuit planologische overwegingen zijn er derhalve geen overwegende bezwaren om medewerking te verlenen aan de aanvraag.

Milieu, water, archeologie en natuur

In hoofdstuk 4 zijn de milieuaspecten, water, de aanwezige archeologische waarden en natuurwaarden onderzocht. Hieruit kan worden afgeleid dat er vanuit deze beleidsvelden geen beperkingen zijn tegen de planontwikkeling.

5.3 Verklaring van geen bedenkingen

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente waarin het project plaatsvindt, is het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning. Voor grotere afwijkingen van het bestemmingsplan is in het Besluit omgevingsrecht (Bor) bepaald dat een dergelijke omgevingsvergunning slechts kan worden verleend, nadat de gemeenteraad heeft verklaard dat hij daartegen geen bedenkingen heeft. Een verklaring van geen bedenkingen (afgekort vvgb) kan alleen worden geweigerd in het belang van een goede ruimtelijke ordening (artikel 6.5, lid 2 Bor).

5.4 Toetsing provinciale beleidsregels

De gevraagde planontwikkeling is gelegen buiten de rode contour van de Verordening Ruimte. Het plan voldoet aan de provinciale uitgangspunten zoals deze zijn vastgelegd in de provinciale Structuurvisie en de Verordening Ruimte, omdat sprake is van een bestaand bedrijf, waarin slechts een kleine uitbreiding van iets minder dan 10% van de bestaande inhoud van de bedrijfsbebouwing mogelijk wordt gemaakt door de open ruimte van 15 x 15 m tussen de twee bestaande bedrijfsgebouwen met elkaar te verbinden tot één gebouw. Geen sprake is van uitbreiding van het bedrijventerrein zelf. Mitsdien is de aanvraag omgevingsvergunning niet strijdig met het provinciaal belang.

5.5 Conclusie

De aanvraag omgevingsvergunning voor het vergroten van een tuincentrum aan de Kerkweg 170b in Ouderkerk heeft betrekking op een particulier initiatief. Het verzoek voldoet aan de gemeentelijke beleidsdoelstellingen, zoals deze zijn vastgelegd in de structuurvisie Ouderkerk 2030. Ook is de gevraagde bouwplanontwikkeling in overeenstemming met het provinciale beleid, zoals dat is vastgelegd in de provinciale Structuurvisie en de Verordening Ruimte. Voorts zijn er vanuit oogpunt van milieu, water, archeologie en natuur geen bezwaren om medewerking aan dit verzoek te onthouden. Aan het verzoek kan mitsdien planologische medewerking worden verleend door middel van uitgebreide voorbereidingsprocedure als bedoeld paragraaf 3.3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

6. Uitvoerbaarheid

6.1 Economische uitvoerbaarheid

De gemeente en initiatiefnemer/exploitant hebben over de economische uitvoerbaarheid van het plan overleg gehad. De planontwikkeling zal in overeenstemming zijn met provinciale en gemeentelijke uitgangspunten. De afspraken zijn vastgelegd in een tussen de gemeente en initiatiefnemer/exploitant gesloten exploitatieovereenkomst, waaronder ook de afwikkeling van planschade. Hiermee is het kostenverhaal voor de ontwikkeling verzekerd en is het niet noodzakelijk om een exploitatieplan vast te stellen. Er zijn ook geen overige redenen als bedoeld in artikel 6.12 Wro, om een exploitatieplan vast te stellen. Alle eisen en voorwaarden waaraan moet worden voldaan zijn opgenomen in de exploitatieovereenkomst.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Voor onderhavig ontwerpbesluit is de uniforme voorbereidingsprocedure gevolgd als bedoeld in hoofdstuk 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het ontwerpbesluit met bijbehorende stukken heeft met ingang van 2 april 2014 gedurende zes weken ter inzage gelegen. Gedurende de termijn van tervisielegging zijn geen schriftelijke en/of mondelinge zienswijzen binnengekomen.

6.3 Resultaten overleg ex artikel 3.1.1 Bro

Het ontwerpbesluit zal door middel van een E-formulier bij Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland worden aangemeld. Voorts zal het ontwerpbesluit in het kader van de Watertoets worden voorgelegd aan het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard met de mogelijkheid hierop te reageren gedurende de termijn van tervisielegging.